

И египтянинътъ са предаде на дълбоки мисли, но не намѣрваше никое таквози средство което да задоволи яросъята му. Мърдаше са на сѣкѣдѣ, мѣстияше са отъ едно мѣсто на друго, мѣнуваше въ ума си едно подиръ друго разны сръдства. Често са удряше по гърдытъ, въздышаше тежко и осѣщаше огнянна жажда за отмѣстванье и са мѣчаше като не намѣрваше възможность да я утоли. Тѣй като са бѣхтяше единъ младъ робъ влѣзе.

— Има вънъ една госпожа, която иска аудіенція у Арбака; та-квизи я мислѣхъ отъ облеклото ѝ и отъ облеклото на единственныя слуга който я придружава.

— Госпожа! рече, и сърцето му затупа; млада ли е?

— Лицето ѝ е затупено, но очупената ѝ снага ако и пълна обличава цвѣтуща младость.

— Нека доде, рече египтянинътъ, който въ глупата си страсть помисли една мнута че тѣзи мома може да е Иона.

— Щомъ влѣзе посѣтителката и са изгуби тосъ часъ добелата измама на фантазіята му. Юлія дѣйствиелно имаше сжція израстъ на Иона, бѣше и тя хубава; но дѣ онѣзи излъчностъ и привлекателнытъ прелести, които са поевяватъ во всичкытъ движенія на неподражаемата неаполитанка? дѣ онуй приличіе въ облеклото толкози просто и толкози сходно съ самото искуство на премѣната? дѣ онѣзи непорочность на лицето и достолѣието, дѣ благородното онуй величіе което са украсяваше отъ естественно благодушіе?

— Искамъ прошка, рече Арбакъ като занячаше внимателно посѣтителницата, дѣто не са мѣстѣжъ отъ мѣстото си защото едвамъ сега са продигамъ отъ болюванье.

— Не са безпокой, египетскій философе (отговори Юлія като крѣеше подъ покрыва на привѣтливостята страха който обне душата ѝ) но бѣди благоволителенъ къмъ една дѣвица злочеста, която търси утѣшеніе въ твоитѣ познанія.

— Ела поблизо, прекрасна гостяно, рече Арбакъ, и говори ми безъ да са свѣншишъ и боиши.

Юлія сѣдиж на столъ до египтянина и съ очудванье видѣ наоколо украшенията на стаята и искусната и великолѣпна излъчностъ на мобилытъ ѝ, въ сравненіе съ която богатытъ мобили на бащина ѝ домъ са виждахъ незначителны. Гледаше еше не безъ страхъ написаннытъ по стѣнытъ іероглифы, таинственнытъ лица на изображеніята, които отъ сѣкѣдѣ са виждахъ като че на нея глѣдатъ, гледаше отъ предѣ си тренокника и най вече поразителното и серіозно лице на Арбака. Дѣлга и бѣла качула покрываніе до полувины